

Sygn. III C 386/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Joanna Bitner
Protokolant:	sekretarka Magdalena Sujkowska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2016 r. w Warszawie na rozprawie sprawy

z powództwa J. K.

przeciwko (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia w całości wykonalności w stosunku do J. K. tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 24 kwietnia 2012 r. o nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim I Wydział Cywilny z dnia 11 maja 2012 roku, sygn. akt I Co 890/12;

II. zasądza od (...) Bank S.A. z siedzibą w W. na rzecz J. K. kwotę 4.671,- (cztery tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie.

III C 386/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 marca 2016 r. (data stempla pocztowego k. 40) **J. K.** wniosła przeciwko (...) Bank SA w W. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego – bankowego tytułu egzekucyjnego ((...)) wydanego przez ten Bank dnia 24 kwietnia 2012 r. pod numerem (...), i zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w I Wydziale Cywilnym dnia 11 maja 2012 r. pod sygn. I Co 890/12 – ponieważ Bank po nadaniu na jego rzecz tej klauzuli zbył wierzytelności objęte tym tytułem wykonawczym na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego – wskutek czego jego wierzytelności objęte tym tytułem wygasły. Ponadto powódka kwestionowała samo istnienie wierzytelności objętej (...), a także zgłaszała zarzuty co do zasadności nadania na ten (...) klauzuli wykonalności na rzecz Banku – twierdziła bowiem, że złożone przez powódkę oświadczenie o poddaniu się egzekucji było wadliwe.

Powódka wniosła także o zasądzenie kosztów.

Pozwany (...) Bank SA w W. wnosił o oddalenie powództwa. przyznał, że wierzytelność objętą zaskarżonym (...) zbył w dniu 31 marca 2014 r. w drodze przelewu na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego – który zresztą następnie na tej podstawie w dniu 14 września 2015 r. uzyskał w Sądzie Okręgowym w Siedlcach przeciwko powódce upominawczy nakaz zapłaty (k. 52). Podniósł jednak, że istnienie po tym przelewie (...) z nadaną na rzecz Banku klauzulą wykonalności „nie przesądza o ryzyku ponownego wykorzystania przez (...) Bank SA tytułu wykonawczego

przeciwko dłużnicze” (k. 51) – zatem żądanie pozbawienia wykonalności tego tytułu jest niezasadne, a co najmniej przedczesne. Pozwany podniósł przy tym, że nabywca wierzytelności (fundusz sekurytyzacyjny) do pozwu w postępowaniu upominawczym I Nc 40/15 w SO w Siedlcach, dołączył poświadczony za zgodność z oryginałem odpis zaskarżonego (...) z klauzulą wykonalności – co „niewątpliwie świadczy o przekazaniu przez stronę pozwaną całości dokumentacji, w tym tytułu wykonawczego, nabywcy wierzytelności” (k. 51).

Wobec powyższego niniejsze powództwo jest jedynie wyrazem „niesłusznego niepokoju powódki co do rzekomego ponownego wszczęcia egzekucji przez Bank” (k. 51 v.) – gdy tymczasem Bank aktualnie nie prowadzi przeciwko powódce żadnego postępowania egzekucyjnego, „a sporny tytuł wykonawczy stanowi środek dowodowy w sprawie z powództwa nabywcy wierzytelności przeciwko powódce” (k. 51 v.)

Pozwany kwestionował także zarzuty powódki dotyczące wskazywanej przez powódkę wadliwości jej oświadczenia o poddaniu się egzekucji oraz wymagalności samej wierzytelności objętej (...) i następnie przelanej na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego.

Pozwany wniósł też o zasądzenie kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 24 kwietnia 2012 r. (...) Bank SA w W. wystawił względem J. K. bankowy tytuł egzekucyjny ((...)) numer (...). Tytuł ten został zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w I Wydziale Cywilnym dnia 11 maja 2012 r. pod sygn. I Co 890/12

(niesporne; kopia (...) k. 12, kopia klauzuli k. 13)

Bank skierował ten tytuł wykonawczy do egzekucji – którą prowadził do 28 maja 2015 r.

(niezaprzeczone przez pozwanego twierdzenie powódki)

Dnia 31 marca 2014 r. Bank przelał wierzytelność wobec J. K., objętą przedmiotowym tytułem wykonawczym, na rzecz Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. – o czym J. K. została zawiadomiona pismem z dnia 26 czerwca 2015 r.

(niesporne; kopia umowy przelewu k. 26-39)

Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wniósł przeciwko J. K. powództwo o zapłatę tej wierzytelności – i Sąd Okręgowy w Siedlcach w I Wydziale Cywilnym dnia 14 września 2015 r. wydał przeciwko J. K. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym pod sugn. I Nc 40/15, uwzględniający powództwo w całości.

(niesporne; kopia nakazu upominawczego k. 52)

Powyzszy stan faktyczny był niesporny między stronami; Sąd ustalił go na podstawie zgodnych twierdzeń stron oraz potwierdzających je kserokopii dokumentów dołączonych do akt przez strony.

Sąd nie ustalił, aby pozwany Bank wydał tytuł wykonawczy cesjonariuszowi. Nie ma na to dowodu, a i sam Bank nie twierdził tego w sposób wyraźny – poprzestając jedynie na twierdzeniu, że do pozwu przeciwko J. F. Prokura dołączył nie oryginał tytułu, ale jego odpis. To, że odpis ten był – wedle twierdzeń Banku - poświadczony przez pełnomocnika F. za zgodność z oryginałem, nie oznacza, że tytuł ten znajduje się w posiadaniu F., a jedynie wskazuje na to, że pełnomocnik F. widział ów tytuł w dacie poświadczania jego odpisu. Wreszcie – okoliczność ta w ogóle nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ponieważ zdaniem Sądu nie jest istotne to, gdzie się obecnie ów tytuł znajduje – skoro nawet gdyby obecnie nie był w posiadaniu Banku, to nie jest wykluczone, że mógłby się znaleźć

w posiadaniu Banku ponownie w przyszłości – i teoretycznie mógłby się wówczas stać podstawą wszczęcia ponownej egzekucji przeciwko powódce.

Sąd nie objął ustaleniami stanu faktycznego okoliczności związanych z podstawą wystawienia (...) (umowa kredytu, oświadczenie kredytobiorcy itd.) – albowiem okoliczności te były nieistotne dla rozstrzygnięcia, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Spór pomiędzy stronami dotyczył interpretacji prawnej niespornego stanu faktycznego, mianowicie oceny zasadności żądania pozbawienia (...) wykonalności w sytuacji, gdy tytuł wykonawczy fizycznie istnieje, ale Bank nie deklaruje woli jego egzekucji.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zostało w całości uwzględnione. Okoliczność, że Bank zbył wierzytelność objętą przedmiotowym tytułem wykonawczym skutkuje zasadnością powództwa o pozbawienie wykonalności tego tytułu. Tytuł ten bowiem nadal istnieje, funkcjonuje w obrocie – zatem nie jest wykluczone, że może stać się w przyszłości podstawą egzekucji na rzecz Banku. To, że w obrocie funkcjonuje także drugi tytuł wykonawczy na rzecz F. Prokura (o ile nakaz upominawczy się uprawomocnił) – nie ma z tym żadnego związku. Po każdym kolejnym zbyciu wierzytelności i nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz kolejnego wierzyciela – powstawać może kolejny tytuł wykonawczy, a poprzednio wydane tytuły wykonawcze na rzecz poprzednich wierzycieli nie tracą przez to swego bytu ani swej mocy. (por. wyrok SN z dnia 28 stycznia 2010 r. I CSK 211/09). Istotnie w interesie dłużnika jest obalenie tych tytułów, tak by nie dopuścić do wielokrotnego egzekwowania tego samego długu na rzecz kolejnych wierzycieli. Powódka w niniejszej sprawie ze swego uprawnienia skorzystała i jej powództwo w tej części należało uwzględnić. Wierzytelność Banku w stosunku do powódki, stwierdzona przedmiotowym tytułem wykonawczym, wygasła bowiem po powstaniu tego tytułu - wskutek jej przelewu na rzecz F. Prokura. Tytuł ten należało zatem pozbawić wykonalności w stosunku do Banku – na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Wobec tego, że powództwo podlegało uwzględnieniu na powyższej podstawie – zbędne było rozważanie innych wskazywanych przez powódkę zarzutów (co do prawidłowości wystawienia tego tytułu, prawidłowości oświadczenia, wymagalności roszczeń Banku wobec powódki).

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., uwzględniając 1.000,- zł opłaty sądowej od pozwu, 17,- zł opłaty kancelaryjnej od pełnomocnictwa udzielonego przez powódkę pełnomocnikowi oraz wynagrodzenie tego pełnomocnika w wysokości jednej czwartej z jednej stawki minimalnej 3.600,- zł (1/4 z 14.400,- zł).

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego Banku, jakoby nie dał on powodu do wytoczenia powództwa – przeciwnie, pozwany do końca procesu nie uznał powództwa ani nie zwrócił tytułu powódce. Wytoczenie powództwa przez powódkę było zatem celowe i potrzebne.